Slavný čtvrtý červenec tu máme
za málo dní již,
naše mládež už se připravuje —
to zas bude kříž!

Toť abychom v sobotu den celý
doma seděli,
sic nám ještě někdo na ulici
hlavu ustřelí!

Bude plno práce pro doktory,
pro lékárníky,
za den za dva nastanou žně zase
pro pohrobníky.

Někoho to kromě ruky, nohy
nic víc nestojí,
s jiným je hůř, toho víc už žádný
doktor neshojí.

Revolvery, prskavky a děla,
ohňostroje, prach
k větší cti a slávě vlasti naší
řádí teď až strach.

Dětem ovšem těžko je se divit,
že si zahrají,
vždyť rodiče věru také žádný
rozum nemají!

Pročpak jářku nezřídí se jednou
také v tomhle trust,
aby měla naše zlatá mládež
od střílení půst?

Proč pak vláda též na hloupost' lidskou
neuvalí daň,
když je národ dětinský, tož třeba
dohlížeti naň!

U sprostředkovatele sňatků.

Jednatel: "Kolik teda máme napsati do insertu, že vám je let, slečno?"

Dáma: "Pětatřicet."

"Jednatel: "To bychom mohli deset upřít!"

Dáma: "To by už asi nešlo, já sama už jsem upřela dvanáct!"

Jaký rozdíl je mezi sirkou a policajtem? Žádný. Jak sirka tak i policajt, chytají ve dne i v noci.

Obchod, který dobře jde.

Agent vychvaloval paní Vopršálkové velice dobře jdoucí obchod slovy tak výmluvnými, že jej koupila. Když ji agent za půl roku potkal na ulici, zastavil ji a pravil: "Nu tak, paní Vopršálková, jak pak jde obchod?" — "Už je pryč, šel náramně dobře!" odpověděla tázaná.

A: "Proč pak jste tak smutný, příteli?"

B: "Jak bych nebyl smutný: Koupil jsem staré brož za 8 dollarů a aby brož dělala lepší efekt, připsal jsem na lístek ku broži připevněný trojku. Stará měla radost, když viděla, že brož stojí 88 dollarů. Ale, jaké ženské jsou, neřekla nic, šla k zlatníkovi tu brož vyměniti a tam jí řekli, že stojí 8 dollarů. A proto jsem tak smutný!"

"Pane, mohu se vám něčím svěřiti?"

"Prosím!"

"Potřebuji desítku!"

"Důvěřujte mi, neřeknu to nikomu, buďte zdráv!"

Pepo: "Co pak dáš Fandě k svátku?"

Véna: "Nic. Já už jí dal!"

Pepo: "A co jsi jí dal?"

Véna: "Kvinde!"

Paní A: "Ale to je podivné — ty se prý se svou sestřenicí na smrt hněváš a nyní posíláš jí k svátku tak drahocenný dar."

Paní B: "To je právě to! Ten její vztek, když uvidí, že mohu dělat takové presenty!"

Na policii.

Velice rozčilená dáma vstoupila do úřadní místnosti a otázala se zhurta komisaře:

"Nevíte, pane seržante, kde je můj Viki?"

"Dovolte, ctěná dámo, je to kanárek, kocour nebo pes?"

"Žádný kanárek, ani kocour, ani pes. Můj muž je to, dnes ráno mi utek. Kde je? Vy to přece musíte vědět?! A prosím Vás, nehrajte si pořád s tím pérem!"

"Ale milá paní —"

"Já nejsem žádná vaše milá paní; nedělejte si ze mne blázny a řekněte mně, kde je můj muž, nebo aspoň, proč ode mne utekl. A přestaňte už k čertu čmárat tím pérem..."

"Nemám sice čest znáti vašeho pana manžela, ale když Vás poslouchám, já se mu nedivím, že Vám utekl, já bych utekl také."

Cena kavalírské ruky.

Hrabě X. praví "v klubu" hraběti Y.: "Včera mne přivedl baronův Jean do rozpaků. Přinesl mi pozvání na hon a já nevěděl, co mu dáti zpropitného. Šesták mi bylo málo, koruna mnoho."

"Nu, a cos mu dal?"

"Podal jsem mu ruku!"

Učitel: "Toníku, dnešní písemný úkol tvůj je tak špatný, že jsi něco horšího nemohl napsat. Sdělím to tvému otci, aby o tom věděl!"

Toník: "Mně je to jedno, pane učiteli, tatínek ten úkol dělal beztoho sám!"

Změna.

(Do památníku.) "Co milka Jsi se vezpívala svou písní v srdce mého říš — co ženuška však pomalíčku se z něho zase — vyvaříš!"

"Co soudíš o paní Cimprtapeconiové, znáš jí přece?"

"Jak bych jí neznal? Je jí asi šedesát, vypadá jako padesát, myslí, že je jí čtyřicet, šatí se, jako by jí bylo třicet, upejpá se, jako když byla dvacet a je stále tak malá, jako když byla deset!"

Angličan.

Při poslední železniční katastrofě v Nottinghamu, která si vyžádala pět lidských životů, zahynul také sluha bohatého Angličana. Mylord seděl klidně ve voze I. třídy. Konduktér, bledý strachem, postavil se na stupátko a pravil do okna: "Pane, hrozné neštěstí!" "Ah!" "Pět osob zabito!" "Óh!" "Mezi nimi i váš sluha!" "Oho!" "Tělo jeho jest na šest kusů rozsápáno!" "Šest kusů?" "Co máme dělat, sire?" "Přineste ten kus, kde měl klíče mých vaků."

Matka: "Zdá se, že tě ta kniha neobyčejně baví. Mohla bys mi ji půjčiti, až ji přečteš?"

Dcera: "Ale, matinko, co tě to napadá, vždyť jsi mně ji sama čísti zakázala!"

Profesor ke kandidátovi medicíny: "Co byste učinil, pane kollego, kdyby se stav chorého, jako dnes, nápadně zhoršil?"

Student: "Počkal bych trošku. Snad by mu bylo do rána líp."

Student ubírá se ke čtvrté hodině ranní v nejlepší náladě z hostince domů a když na zvonek vrat domovních zazvonil a když mu domovník otevřel, pravil k domovníkovi:

"Člověče! Voní jsou eště vzhůru??"

Věčný student psal tatíkovi: "Mám skládat druhé rigorosum a potřebuji k tomu nezbytně stovku na taxy, kterou mi obratem zašlete."

Tatík odepsal: "Slož zatím kus rigorosa za desítku, kterou ti tuto posílám a pak se vrať, abys mohl doma skládat mandela."

Ma po starosti.

"Kam pojedete letos na venek?"

"O, já už jsem si prázdniny odbyl."

"Tak — kde pak jste byl?"

"Minulou sobotu na dostihách ve Washington parku. Stálo mně to pět stovek."

Nemusilo to být.

"Právě jsem dostal zprávu, že mi zemřel strýc."

"A co ti odkázal?"

"Nic."

"Tak co tedy vlastně z toho máš?"

Aby nemusil platit výživné.

Právník: "Milý příteli, myslím, že na tyhle důvody rozvod nedostanete."

Klient: "A jak se tedy ženy zbavím?"

Právník: "Well — já — nevím, ale což kdybyste to zkusil, koupit jí automobil a poslat ji na závody?"

Skrývačka.

"Neviděl jsi tady běhat slepici?" "Ne, ale můžeme ji hledat."

O ženách, pro ženy.

Měnivý rozmar žen jest často nevysvětlitelného druhu a zvláště jsou-li plchnuty Amorovým šípem, jejich povaha se zcela změní. V lásce jsou pravidlem vybíravými, však také stálejšími, však někdy vyvolenému v posledním okamžiku dají košíčkem, který nikdy neočekával. Tentýž u skok vyberou si někdy muži a příčiny jeho jsou různé. Z mužů však tak šeredně nebyl nikdo snad tak ženou napálen jako před několika dny Harry Wilson z Clevelandu. Před třemi roky se známil se v Kansas City, Mo., s jistou Millsovou a poněvadž v její blízkosti pro svůj obchod se zdržeti nemohl, dopisoval jí a dosti často jezdil jí navštěvovati. Letošního roku oslavili zasnoubení a na začátku června přijel si pro vyvolenou, by ji odvedl k oltáři. Radostné naděje krev mu v žilách vířily, však když již jen vyvolenou za ruku měl pojati a vésti k oltáři, spustila tato na jeho srdce mrazivou sprchu. V rozhodném okamžiku mu oznámila, by šel, odkud přišel, že pro ni se nehodí. Tato lázeň na okamžik na Wilsona účinkovala, jakoby mezi ledy se probořil, však ještě téhož dne nabídl své zavržené srdce přítelkyni jeho nevěsty a tato po něm oběma rukama hrábla a následujícího dne vedla si Wilsona k oltáři. Příčiny tak podivných choutek u žen těžko zjistiti. Mnohdy špinavý límeček u nich veškeru lásku utlumí, někdy zase děvče hocha před svatbou od paty do hlavy obleče, by ho mohla k oltáři vésti bez hanby.

• • •

Čítáme téměř denně jaké rozvodní mlýny soudů mají velké zásoby na ruce a denně nové jim přibývají. Co toho asi příčina? Příčiny jsou mnohé, však hlavní, všeobecnou, jest manželství příliš záhy uzavřené, manželství bez rozvážení, z okamžitých pudů, které jak rychle se objeví tak rychle mizí a následek touha zbaviti se osoby, v níž zalíbení nalezeno jen na okamžik. Toto společenské zlo vyskytuje se v poslední době po celé této zemi tak četně, že naň s obavou poukazováno jaké horší následky může přinesti, nebude-li mu nějaká mez postavena. Jsou to zas jen ženy, které většinou plní soudy žalobami o rozvod, jsou to ženy všech stavů, různého stáří, mladé i ženy s vlasy jako mléko bílými. Výhody rozvodu žena mnohdy musí použíti, však mnohdy učiní jen proto, by se zbyla starých pout a navázati mohla nová. Tak činí mnohé ženy, které v krátkých sukýnkách se provdaly a když v dlouhých trochu uvykly choditi, rozhodnou se, že musí zaměniti i muže. Odpomoc v tomto směru jest velmi těžká, neboť kongres za stávajících zákonů nemá moci rozvodním mlýnům překážeti a spolkové úřady váže opět konstituce ruce, by mohly zakročiti. Odpomoci mohou maminky a ti již páreckům ruce svazují. Vážné slovo dceruše, výchova řádného spůsobu, důkladné objasnění manželského ráje, někdy ovšem pekla, měly by žádoucí účinky a rozvodním mlýnům nedostalo by se tolik vody na kola. Jest to skutečně odporný zjev nynějších poměrů, které stále většími pikantnostmi při rozvodech se hemží. Rozvedená žena z malicherných příčin a někdy pouze z příčin vymyšlených, v slušné společnosti by neměla býti trpěna a opovržení mělo by jí býti všude údělem.

• • •

Chicago skládá velké naděje v mladou dívku Edu Nemoedovou, která dala na jevo neobyčejný talent v malbě malých obrazů, předem podob t. zv. miniatur. Očekává, že stane se největší malířkou toho druhu v Americe, neboť četní znalci pronesli o její díle nejpochvalnější úsudky. Její miniaturní podoby jsou přesné, osoby Nemoedovou malované dle fotografií i ze skutečnosti nejvěrnější podoby a práce bezvadná. Nemoedova čítá jen 20 roků a je stenografistkou. Malbě, pro níž měla vždy velikou zálibu, věnovala se asi před rokem s plným zápalem a dnes její čtyry miniatury nalézají se vystavené v akademii pěkných umění a budí velkou pozornost. Znalci malířského umění předpovídají Nemoedové velkou budoucnost.

• • •

Přítomný nedostatek služebných dívek v Chicagu i jinde mnohým paničkám působí mnoho nepříjemností, zvláště tam, kde panička rozumí kuchyni jako koza petrželi, nebo práce se štítí jako prý čert kříže. Některé z paniček připadly na dobrou myšlénku, kterou ovšem musí penězi podporovati. Chodí olupovati jiné paničky o služky. Trestány býti ovšem nemohou, neboť služky násilím se nezmocní, nýbrž nabídnutím větší mzdy. Tento úskok provésti musí ovšem obratně, neboť jinak v některém domě mohly by zanechati chumáč vlasů, po případě celý přidělaný cop. Panička, která druhé chce služku odlouditi, obyčejně představí se jako přítelkyně služky a přijde-li jí služka dveře otevříti, její účel cesty jí předem několika slovy a s nabídkou větší mzdy oznámí. Panička takto podvedená, nechce-li služku ztratiti, jest nucena jí přidati a za vychytralou sousedkou poslati několik hromů a pestrých jmen ze seznamu zvířat. Sebere-li služka svých pět švestek a jde tam, kde jí bylo více nabídnuto, doprovází i tuto "pěkné" loučení a konečně mocné bouchnutí dveří.

• • •

Ženy v Missouri vyzrály na staré mládence, kteří chtějí zastávati nějaký politický úřad. Ač okázale se v politice neblýskají, přec vlivem toho dosáhly, že politický úřad nemůže žádný starý mládenec zastávati. Missouri spravovali tři mládenci guvernéři, z nichž největším podivínem byl Robert Stewart. Hlásí-li se některý kandidát o úřad a bytost v sukni nemá v domácnosti a jest to o něm známo, že jest proti ženám zaujat, může býti jist, že s jeho kandidaturou neprorazí. Ženy drží pevně v jednom síku a při volbě na muže činí takový tlak, že kandidáta, mládence, utlačí. Podařilo se jim tím spůsobem několik kandidátům porážku připraviti a mládenci mají se před nimi na pozoru. Žena často přivodila porážku neb vítězství celé armády a není divu, že mládenci v Missouri před nimi se třesou.

• • •

Vytrvalou pracovnicí a zvláštnímu štěstí, dobrému zdraví, se těšící, jest 88letá Theresa Hardstyová z Madisonville, Ky. V tak vysokém stáří ještě může tkáti karpety z vlny a bavlny na témž stroji, na kterém její matka živobytí vyhledávala a jí témuž řemeslu naučila. Hardstyová netká ovšem žádné moderní karpety, nýbrž obyčejné, starodávné, které jí jdou přes to čile na odbyt. Pracuje s touž loďkou, s kterou matka házela a praví, že jest nejméně 150 roků stará a zhotovena byla v Maryland. Hardstyová co do zdraví mohla by se měřiti s každou 50letou ženou, co do síly ještě snad s mladší. Od mládí těžce pracovala a trochu si odpočinula po 8 roků, po kterou dobu s mužem žila. Nyní již přes 60 roků jako vdova vydělává si sama živobytí. Dříve pracovala v polích, v posledních několika letech tká jen karpety a denně jich utká 6 až 7 yardů a na den jejich 88letých narozenin utkala 9 yardů. Za yard obdrží 10c. Před několika roky utkala za rok 1100 yardů. V mládí měla velmi dobré běhy, v posledních několika letech na dlouhou chůzi se odvážiti nemůže.

• • •

V Alexandrii, v Egyptě, rozkládá se pěkný park, který smějí pouze ženy navštěvovati. Mužská noha pod velkým trestem do něho vstoupiti nesmí.

• • •

Rotterdam dočkal se první ženské notářky. Jest to slečna A. E. Kok, která nedávno složila právnické zkoušky a nabyla titulu doktorky práv.

• • •

První ženskou členkyní královského filosofického spolku v Glasgowě jmenována byla právě slečna Irwinova, známá pracovnice v skotském ženském hnutí.

• • •

Choť presidenta francouzského Loubeta konala nedávno ve spolku žen přednášku, v níž americký spůsob výchovy mladíků a děvčat co nejostřeji kritisovala.

• • •

Roosevelt si nadarmo jazyk nelámal, vyslovil-li se, že má rád velkou rodinu. V Berlíně byl založen spolek, který každému narozenému dítěti věnuje darem ček na 200 až 600 doll. Vstupné do spolku činí $5 a roční příspěvek $4.

Královna Draga.

Uprostřed července roku 1900 překvapil mladý král Alexander nejen svůj národ, nýbrž celou evropskou veřejnost určitým prohlášením, že pojme za choť paní Dragu Mašinovu, roz. Luněvičovu. Vůle králova narazila však na prudký odpor také v úředních kruzích Srbska a tehdejší ministerstvo dra. Vladana Đorđeviće, nemohouc přiměti krále, aby upustil od Dragy, raději odstoupilo. Největším odpůrcem zamýšleného sňatku byl sám král Milan. Zpráva o prohlášení Alexandrově stihla Milana v Karlových Varech, a krátce na to obdržel Alexandr následující telegram: "Jako otec želím kroku, který jsi učinil, jako velitel aktivního vojska odstupuji!"

Příčinou obrovského rozruchu, jaký způsobilo prohlášení krále Alexandra v celé veřejnosti, byl nízký původ a pokročilejší věk paní Dragy Mašinové. Paní Draga byla chotí inženýra Mašina, rodilého Čecha, syna známého bělehradského lékaře MUDra. Mašina. Ovdověvši stala se dvorní dámou královny Natalie a žila při ní v Biaritzi. Tam poznal ji král Alexandr poprvé, když navštívil r. 1895 svou matku. Paní Mašinová byla tehdy v 31. roce svého věku, a kouzla jejích vnad mocně působila na 19letého Alexandra. Tvrdilo se u dvora, že královna Natalie nestavěla se příliš proti lásce synově ku dvorní dámě, která byla o 12 let starší. Po pět let udržoval Alexandr poměr ku sličné Draze, však nikdo neočekával, že učiní ze své milenky královnu.

Přes všechny boje s jednou stranou politickou, přes úplný rozkol s otcem Milánem, jemuž vojensky zamezil cestu do Bělehradu, přes pověsti a klepy o minulosti paní Dragy, provedl Alexandr s nevšední ráznosti svůj úmysl. Povolal nový ministerský kabinet, udělil rozkazem ze dne 25. července 1900 amnestii všem politickým provinilcům a tím dovedl si zabezpečiti přízeň širokých vrstev. Královna Natalie, která měla vždy více citu pro Srbsko než Milan, neviděla ve sňatku synově žádného nebezpečenství pro srbský národ, což vyjadřila v blahopřejném telegramu, který zaslala z Blaritzi. Zaslal i ruský car Mikuláš II. blahopřání. A tak dne 26. července stalo se slavnostním způsobem za intervence metropolity úřední zasnoubení krále Alexandra s paní Dragou Mašinovou. Rozhodnost králova odzbrojila konečně i ty nejzarytější odpůrce, a stín komičnosti, který dosud provázel podivný ten sňatek v očích celé Evropy, spadl pod dojmem vážnosti a energie královy. Veřejný tisk opravil své mínění o Draze, ba našly se listy, které se jí postavily k rytířským službám. Ze všech stran Srbska zasílány byly králi blahopřejné telegramy. Jedna část národa pohlížela dokonce ku Draze jako ke strážnému geniovi, poněvadž její zralý věk dával záruku, že bude mladému králi rozumnou rádkyní ve věcech vládních. Poslední stín, který padl do štěstí králova, byl skutek dvou ministrů, kteří hleděli pohnouti paní Dragu k odjezdu ze Srbska, což by se jim bylo málem podařilo. Po dlouhém hledání našel však král svou snoubenku čekající již na vlak k odjezdu a přiměl ji k návratu.

Konečně dne 4. srpna 1900 stal se sňatek krále Alexandra s Dragou Mašinovou skutkem. Za účasti celého národa i vyslanců cizích mocí spojil metropolita jejich ruce, a Draga se stala srbskou královnou Draginou. I ti, kteří nejdéle bojovali proti sňatku, nedovedli se v den oddavek ubrániti, aby k plesání zástupů nepřidali své "Živio!"

Štěstí královských manželů ne trvalo však dlouho. Politické zápletky neustávaly kalíti jejich domácnosti, a nyní konečně stali se oběťmi velkého politického převratu.

Královna Draga pochází s vynikajícího, ctihodného rodu vojvod Luněviců. Nikola Miličević, zvaný Luněvica od vesnice, kde se narodil, stál jako bohatýr v čele rudnického kraje v bojích za neodvislost Srbska. On také byl sprostředkoval sňatek mezi knížetem Milošem a kněžnou Ljubicí. Za manželku pojal dceru slavného vojvody Garajiče. Syn jeho Pante Luněvica, otec královny Dragy, byl jedním z nejvýtečnějších správních úředníků v Srbska a nejoddanějším přítelem rodu Obrenovičů. Draga mluvila několika řečmi a byla krátký čas provdána za báňského inženýra. Manželství to bylo bezdětné. Královna měla dva bratry důstojníky a tři sestry, jednu provdanou a dvě svobodné.

Jednoho však se Draze přece nedostávalo. Nedovedlať jako žena z lidu působiti na krále, aby dbal více vůle lidu nežli lichotných dvořanů. Snad se jí ve směru tom nedostávalo zkušenosti a prozíravosti, a jestli přece ano, pak nedovedla vliv svůj jeho smyslu uplatniti. A tak spojivši se ve svazku manželském s posledním Obrenovičem padla s ním, netěšivši se dlouho z lesku koruny královské, jež tak nenadále na hlavě její spočinula.

Výlet do Saratogy

Dne 5. a 6. července za $17.45 za jízdu tam a zpět po dráze Nickel Plate. Poslední den k návratu 20. července. Tři vlaky denně odjíždí do New Yorku a Bostonu. Lístky se prodávají v č. 111 Adams ul., Chicago. Telfon Central 2057. 11